

PARLAMENT ČESKÉ REPUBLIKY

Poslanecká sněmovna

2013

VI. volební období

.....

**Návrh
Zastupitelstva Moravskoslezského kraje**

na vydání

zákona, kterým se mění zákon č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší

Zákon

ze dne x. x. 2013,

kterým se mění zákon č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

Čl. I

Změna zákona o ochraně ovzduší

Zákon č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší se mění takto:

- 1.** V § 17 se odstavec 2 zrušuje. Dosavadní odstavce 3 až 7 se označují jako odstavce 2 až 6.
- 2.** V § 17 odst. 3 se slova „v odstavci 3“ nahrazují slovy „v odstavci 2“.
- 3.** V § 17 odst. 5 se slova „v odstavcích 1 a 3“ nahrazují slovy „v odstavcích 1 a 2“.
- 4.** V § 23 odst. 1 se vkládá nové písmeno f), které zní: „jako provozovatel stacionárního zdroje v rozporu s § 17 odst. 1 písm. e) neumožní osobám pověřeným ministerstvem, obecním úřadem obce s rozšířenou působností a inspekci přístup ke stacionárnímu zdroji a jeho příslušenství, používaným palivům a surovinám a technologiím souvisejícím s provozem nebo zajištěním provozu stacionárního zdroje, za účelem kontroly dodržování povinností podle tohoto zákona“. Dosavadní písmena f) až h) se označují jako písmena g) až i).
- 5.** V § 23 odst. 1 písm. g) se slova „§ 17 odst. 5“ nahrazují slovy „§ 17 odst. 4“.
- 6.** V § 23 odstavec 2 zní:
„(2) Za přešupek lze uložit pokutu do
a) 50 000 Kč, jde-li o přešupek podle odstavce 1 písm. a), b), c), d), g) nebo h),
b) 20 000 Kč, jde-li o přešupek podle odstavce 1 písm. e), f) nebo i).“
- 7.** V § 25 odst. 2 se slova „§ 17 odst. 3“ nahrazují slovy „§ 17 odst. 2“.
- 8.** V § 25 odst. 3 se slova „§ 17 odst. 6“ nahrazují slovy „§ 17 odst. 5“.
- 9.** V § 25 odst. 4 písm. a) se slova „§ 17 odst. 5“ nahrazují slovy „§ 17 odst. 4“.

Čl. II

Účinnost

Tento zákon nabývá účinnosti patnáctým dnem po jeho vyhlášení.

Důvodová zpráva

OBCENÁ ČÁST

1. Zhodnocení platného právního stavu

Zákon o ochraně ovzduší definuje ve svém § 17 odst. 1 povinnosti provozovatele stacionárních zdrojů znečišťování ovzduší. Podle stanovených povinností lze tyto provozovatele rozdělit do dvou skupin. Pro první skupinu provozovatelů, tj. právnické osoby a fyzické osoby podnikající, zákon nepřipouští žádné výjimky. Pro druhou skupinu, kterou tvoří fyzické osoby, zákon připouští tuto výjimku: provozovatelé stacionárního zdroje umístěného v rodinném domě, v bytě nebo ve stavbě pro rodinnou rekreaci, nejde-li o prostory užívané pro podnikatelskou činnost, nejsou povinni podle tohoto zákona umožnit osobám pověřeným ministerstvem, obecním úřadem obce s rozšířenou působností a inspekci přístup ke stacionárnímu zdroji a jeho příslušenství, používaným palivům a surovinám a technologiím souvisejícím s provozem nebo zajištěním provozu stacionárního zdroje, za účelem kontroly dodržování povinností podle tohoto zákona.

Tato disproporce a nerovnost postavení jednotlivých provozovatelů, byť provozujících i stejný zdroj znečišťování ovzduší, jsou významným problémem, který způsobuje zhoršenou kvalitu ovzduší v obcích. V době neustálého zdražování ušlechtilých paliv a finanční náročnosti bezemisních obnovitelných zdrojů energie, využívají obyvatelé své staré kotle na tuhá paliva a v rámci úspor spalují kromě certifikovaných paliv i spalitelné odpady vzniklé v domácnostech. Tento stav je neudržitelný, a proto je třeba přijmout zásadní rozhodnutí týkající se umožnění přístupu orgánu ochrany ovzduší k takovému zdroji, možnosti jeho následné kontroly a stanovení nápravných opatření či sankcí.

Současný zákon o ochraně ovzduší sice řeší problematiku malých spalovacích zdrojů v obydlí pomocí kontroly vizuálního měření tmavosti kouře metodou podle Ringelmann¹, nicméně neumožňuje při zjištění překročení přípustné tmavosti kouře vstoupit do obydlí fyzických osob a zkontrolovat, jaké palivo či „nepalivo“ je v kotli spalováno. Měření dle této metody však jako důkaz obstojí jen v minimu případů, a to z toho důvodu, že pro dané měření jsou nutné ideální světelné, terénní a meteorologické podmínky, které lze využít jen po velmi malé části dne. V části dne, kdy k spalování odpadů převážně dochází, tj. v podvečer či v noci, metodu nelze využít. V reálné praxi je tedy tato metoda téměř nepoužitelná a legislativa České republiky tak problém lokálních topenišť účinně neřeší. Navíc je měření provedené na základě této metody velmi subjektivní a nemusí obstát jako důkazní prostředek k prokázání porušení povinnosti provozovatele stacionárního zdroje stanovené zákonem o ochraně ovzduší. Dle zákona o ochraně ovzduší je provozovatel stacionárního zdroje povinen dodržet přípustnou tmavost kouře, kdy přípustná tmavost kouře je považována za dodrženu, pokud průměrná tmavost kouře není tmavší než stupeň 2 Ringelmannovy stupnice nebo jiné barvy. Sankční ustanovení v současném platném zákoně o ochraně ovzduší sice zakazují v domácnostech spalovat odpady, méně kvalitní paliva (hnědé uhlí energetické, lignit, uhelné kaly nebo propylásky), a paliva, která nejsou určena výrobcem spalovacího zařízení, nicméně tato sankční ustanovení se míjejí u fyzických osob účinkem a de facto nejsou využívána ze strany úřadů obcí s rozšířenou působností z důvodů nemožnosti obstarat si důkazy přímo na místě u takového zdroje znečišťování ovzduší.

Zlepšení situace kvality ovzduší v obcích lze dosáhnout změnou v současné době platného zákona o ochraně ovzduší, a to zakotvením povinnosti umožnit vstup kontrolnímu orgánu do obydlí a nastavením stejných pravidel, jaká již nyní umožňuje zákon o ochraně ovzduší u stejných zdrojů znečišťování ovzduší provozovaných právnickými osobami a fyzickými osobami podnikajícími.

Podle současného zákona o ochraně ovzduší lze stanovit sankci za neumožnění přístupu osobám pověřeným ministerstvem nebo obecním úřadem obce s rozšířenou působností nebo inspekci přístup ke stacionárnímu zdroji, používaným palivům, surovinám nebo technologii související s provozem nebo zajištěním provozu stacionárního zdroje, které mají vliv na úroveň znečištění, do výše až 2 mil. Kč, a to jen právnickým osobám a fyzickým osobám podnikajícím.

¹ Metoda podle Ringelmann je založena na porovnání tmavosti kouřové vlečky s odpovídajícím stupněm Ringelmannovy stupnice lidským zrakem. Tmavost zbarvení kouřové vlečky přibližně odpovídá koncentraci sazí, popílku a jiných částic. Měření nelze provádět proti slunci, proti zástavbě nebo okolnímu terénu.

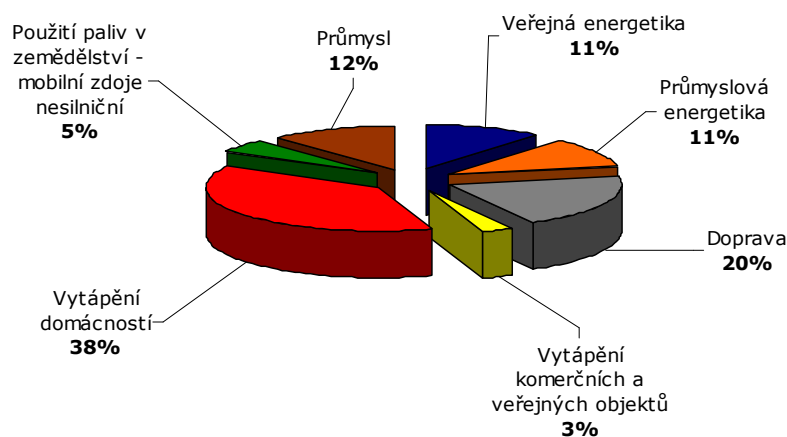
Nicméně fyzická osoba není povinna umožnit orgánům ochrany ovzduší přístup ke stacionárnímu zdroji i kdyby spalovala odpady v domácím kotli. Tato nerovnost mezi fyzickými osobami a právníckými osobami, popř. fyzickými osobami podnikajícími, umožňuje využívat mezery v současném zákoně o ochraně ovzduší.

2. Odůvodnění hlavních principů navrhované právní úpravy a vysvětlení nezbytnosti navrhované právní úpravy v jejím celku

K bodům 1, 2, 3, 5, 7, 8 a 9

Důvodem navrhované změny zákona o ochraně ovzduší je skutečnost, že se kvalita ovzduší v České republice v posledních letech nelepší, a to zejména z pohledu jemných prachových částic PM₁₀, PM_{2.5} (tzv. suspendované částice velikostní frakce 10 nebo 2,5 mikrometrů a menší) a s nimi souvisejícího zvýšeného výskytu persistentních organických látek (POP's), jakožto v mnoha případech prokázaných karcinogenů a mutagenů. Příčiny špatné kvality ovzduší jsou neklesající emise částic PM₁₀, PM_{2.5} a emise polycyklických aromatických uhlovodíků (PAH), které představují vysoká zdravotní rizika. Tyto skutečnosti jsou rovněž uvedeny v důvodové zprávě k současnému zákonu o ochraně ovzduší. Podle této důvodové zprávy mají významný podíl na těchto emisích v současné době neregulované malé spalovací zdroje z vytápění domácností a mobilní zdroje z dopravy. Vytápění, při kterém dochází ke spalování pevných paliv (zejména uhlí a dřeva) ve stacionárních zdrojích o jmenovitém tepelném výkonu do 200 kW, se, jak uvádějí následující grafy č. 1 a č. 2, podílí v celkovém měřítku na republikových emisích PM₁₀ ze 38 % (doprava dalšími 20 %) a na celkových emisích PAH pak dokonce ze 66 %. Je rovněž nutné zmínit fakt, že stávající způsob výpočtu bilance emisí z vytápění domácností je založen na vstupních parametrech, které se v současné době revidují a ukazuje se, že jejich původní hodnoty vedly k podhodnocování výsledných emisí této skupiny zdrojů.² Pokud by bylo možno do této bilance věrohodně promítnout také emise ze spalování spalitelných komunálních odpadů, které jsou v domácích kotlích rovněž spalovány, byly by tyto hodnoty ještě vyšší než udává oficiální bilance, čímž by se podíl z vytápění domácností na celkových emisích ze všech sektorů ještě více zvýraznil.

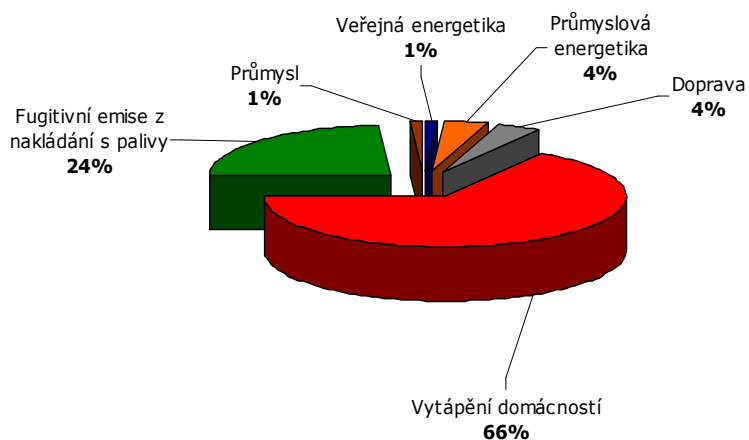
Graf č. 1: Průměrný podíl významných sektorů na národních primárních emisích částic PM₁₀

Zdroj dat:: MŽP

² HORÁK J., HOPAN F., KRPEC K., DEJ M., PEKÁREK V., ŠYC M., OCELKA T., TOMŠEJ T.: Návrh emisních faktorů znečišťujících látek pro spalování tuhých paliv v lokálních topeništích. *Ochrana ovzduší* 3, 2011, s. 7 – 11.

Graf č. 2: Průměrný podíl významných sektorů na národních primárních emisích PAH

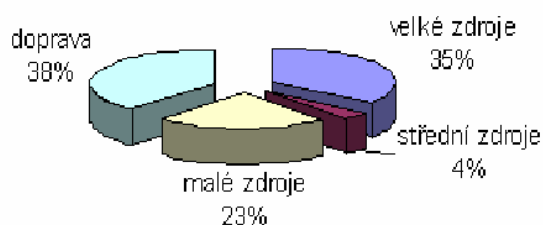

Zdroj dat: MŽP

V Moravskoslezském kraji je podíl spalování pevných paliv (zejména uhlí a dřeva) ve stacionárních zdrojích o jmenovitém tepelném výkonu do 200 kW (REZZO 3) na celkovém množství emisí tuhých znečišťujících látek ve výši 23 %, jak je zobrazeno na následujícím grafu č. 3 (pozn. poslední známé údaje k 31. 12. 2011). Za předpokladu dalšího snižování podílu průmyslových zdrojů na celkových emisích tuhých znečišťujících látek, lze očekávat nárůst podílu malých spalovacích zdrojů z vytápění domácností na celkovém množství emisí tuhých znečišťujících látek, což je patrné z trendu vývoje emise tuhých znečišťujících látek pro jednotlivé kategorie zdrojů uvedených v následujícím grafu č. 4

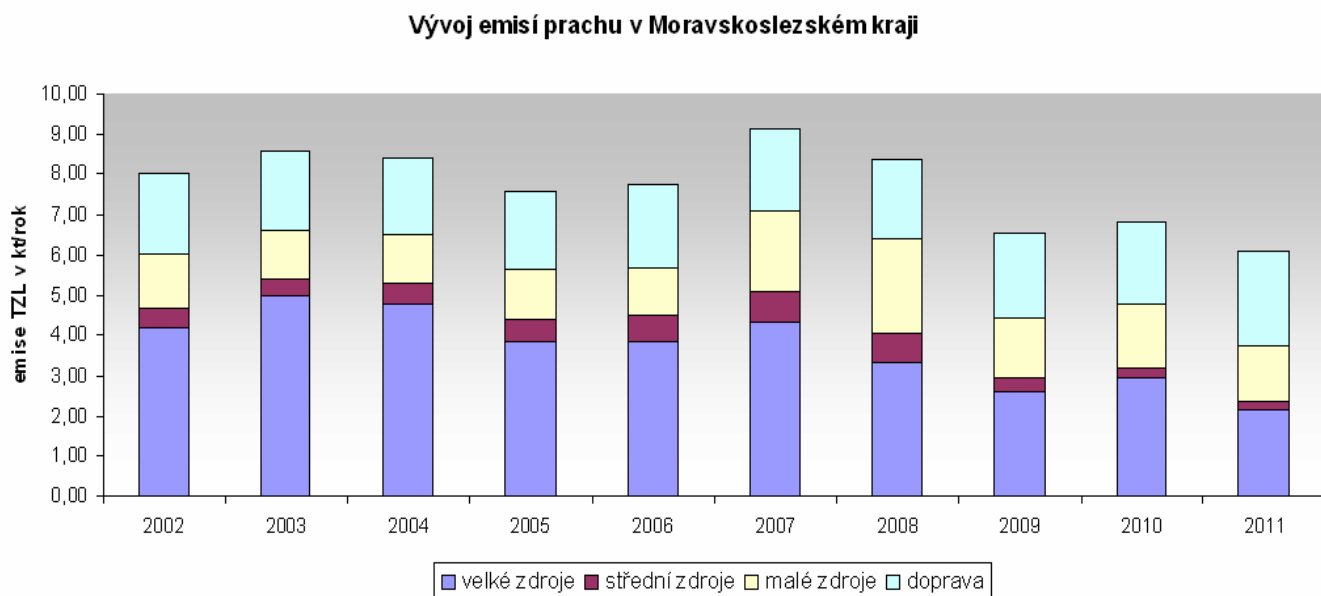
Graf č. 3: Průměrný podíl významných sektorů na emisích tuhých znečišťujících látek v Moravskoslezském kraji v roce 2011

Podíl zdrojů na krajské emise prachu v roce 2011

Zdroj dat: ČHMÚ

Graf č. 4: Vývoj podílu významných sektorů na emisích tuhých znečišťujících látek v Moravskoslezském kraji v letech 2002 - 2011

Zdroj dat: ČHMÚ

Problematika domácností se vztahuje především na spalování tuhých paliv a spalitelných odpadů v technicky zastaralých malých spalovacích zdrojích. Podíl těchto zastaralých zdrojů je odhadován na více než 50 % z celkového počtu domácností, které spalují tuhá paliva.³ Celkový počet domácností v rodinných a bytových domech, které v lokálních topeništích topí tuhými palivy, je v České republice asi 560 tisíc⁴.

Podrobné údaje o emisích ze spalování různých druhů paliv či odpadů v lokálních topeništích ani údaje o jejich spalovaném množství nejsou obecně k dispozici. Vzájemné vyhodnocení je tak možné provést na základě dílčích výsledků odborných studií. Srovnání množství tuhých znečišťujících látek a PAH [reprezentován emisemi benzo(a)pyrenu (B(a)P)], které jsou významnými znečišťujícími látkami emitovanými při spalování hnědého uhlí ve srovnání se spalováním PET lahví, jakožto jednoho z možných druhů odpadů spalovaných v lokálních topeništích, ve formě emisních faktorů, je uvedeno v tabulce č. 1.

Tabulka č. 1: Emisní faktory tuhých znečišťujících látek (TZL) a B(a)P pro hnědé uhlí tříděné a PET láhve

EMISNÍ FAKTOR	HNĚDÉ UHLÍ TŘÍDĚNÉ	PET LÁHVE
TZL [kg/t _{paliva}]	1,109	7,825
B(a)P [mg/t _{paliva}]	900,000	2000,000

Zdroj: František Hezina, Hynek Švec, Hana Postlová, Naturchem, s.r.o., Havlíčkův Brod, Emise malých spalovacích zdrojů. *Ochrana ovzduší 1*, 2013, s. 6 - 11

Rovněž byla provedena experimentální měření emisí polychlorovaných dibenzodioxinu (PCDD) a dibenzofuranu (PCDF) v malých spalovacích zdrojích a hodnoty porovnány s emisemi PCDD a PCDF (dioxinů) ze spalovny odpadů. Výsledky jsou překvapivé, neboť z nich vyplývá, že průměrná obec, v níž její obyvatelé používají

³ HORÁK J., HOPAN F., KRPEC K., DEJ M., PEKÁREK V., ŠYC M., OCELKA T., TOMŠEJ T.: Návrh emisních faktorů znečišťujících látek pro spalování tuhých paliv v lokálních topeništích. *Ochrana ovzduší 3*, 2011, s. 7 - 11.

⁴ Důvodová zpráva k zákonu č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší.

k vytápění jejich obydlí tuhá paliva (uhlí i dřevo), může vyprodukovat srovnatelné množství dioxinů jako jedna velká spalovna odpadů⁵. V některých případech, např. při spalování kontaminované biomasy (nábytek, okenní rámy, impregnované dřevo, apod.) či uhlí s vyšším obsahem chlóru může být tato produkce dramaticky vyšší. Legislativní nástroje a tlak veřejnosti udělaly z většiny spaloven odpadů dobře fungující zařízení, naproti tomu problém malých zdrojů znečišťování ovzduší tak důsledně řešen není.

Malé zdroje emisí (lokální topeniště) spalující tuhá paliva jsou provozovány pod výrazně menším technickým dohledem než velké energetické zdroje a jsou s ohledem na jejich počet (v Moravskoslezském kraji cca 56 tis.⁶) významným potenciálním zdrojem znečištění, které má nepříznivý dopad na lidské zdraví.

Suspendované částice představují celou řadu zdravotních rizik. Účinek částic závisí na jejich velikosti, tvaru a chemickém složení. Částice označené PM₁₀ se dostávají do horních cest dýchacích a jemnější částice označené jako PM_{2.5}, pronikají do dolních cest dýchacích. Částice frakce PM₁ pak pronikají až do plicních sklípků. Částice PM₁₀, PM_{2.5} a PM₁ zvyšují celkovou nemocnost i úmrtnost, zejména na onemocnění srdce a cév, snížení plicní funkce při spirometrickém vyšetření u dětí i dospělých, zvyšují spotřebu léků pro rozšíření průdušek při dýchacích obtížích u astmatiků a zkracují délku života (vyšší úmrtnost na choroby srdce a cév a pravděpodobně i na rakovinu plic, atd.). Částice PM₁₀ představují při navýšení jejich roční hmotnostní koncentrace v ovzduší o 10 µg/m³ z hlediska vlivu na lidské zdraví zvýšení celkové úmrtnosti exponované populace o 3 %.⁷ V případě, že jsou na tyto částice vázány jiné znečišťující látky, jako např. PAH nebo těžké kovy, mohou mít rovněž genotoxické či karcinogenní účinky, zároveň mohou negativně ovlivnit plodnost mužů, jak bylo prokázáno pracovníky z Akademie věd České republiky.⁸ Znečištění ovzduší částicemi má velmi pravděpodobně vliv i na to, že zhruba 15 % českých dětí trpí respiračními alergiemi. Zatím se stále nepodařilo stanovit prahovou koncentraci, pod kterou by částice neměly prokazatelné účinky na lidské zdraví. Experti Světové zdravotnické organizace (WHO) předpokládají, že dolní hranice rozmezí koncentrací, pro které byly již zjištěny negativní zdravotní efekty, není o mnoho vyšší než koncentrace považované za pozad'ové pro Evropu i Spojené státy americké.⁹ Vlivem emisí PAH z dopravy společně s emisemi z vytápění domácností dochází ke zvýšení zdravotního rizika v rozpětí 4 případů na 100 tis. obyvatel až 5 případů na 10 tis. obyvatel.¹⁰

Jeden dům může za topnou sezónu vyprodukovat cca 10 až 1000 kg prachu¹¹. Pokud tyto emise prachu neboli tuhých znečišťujících látek modelově převedeme na suspendované částice PM₁₀ tj. na imise¹² (to, co dýcháme), zjistíme, že roční příspěvek jednoho domu v nejbližším okolí (cca 50 metrů) může být 0,000475 až 0,474558 µg/m³ částic PM₁₀, což znamená, že jeden dům představuje z hlediska vlivu na lidské zdraví zvýšení celkové úmrtnosti exponované populace o 0,0014 až 0,14 % (pokud platí, že částice PM₁₀ představují při navýšení jejich roční hmotnostní koncentrace v ovzduší o 10 µg/m³ z hlediska vlivu na lidské zdraví zvýšení celkové úmrtnosti exponované populace o 3 %⁸).

Problém znečištění ovzduší se proto již zdaleka netýká pouze průmyslových oblastí a velkých měst, ale i malých obcí. Právě v rodinných domech, bytech a stavbách pro individuální rekreaci se dosud spalují kromě paliv určených výrobcí daného kotle i spalitelné odpady z domácností. Nebezpečnost takového počínání lze spatřovat v tom, že v těchto lokálních zdrojích vytápění není možné zabezpečit takové spalovací podmínky jako ve velkých energetických spalovacích zdrojích nebo spalovnách odpadů, nehledě na neexistenci zařízení na omezování emisí. Různorodost především persistentních organických látek, které jsou komíny těchto zdrojů vypouštěny, je zejména pro obyvatele žijící v bezprostředním okolí těchto zdrojů vysoce zdravotně nebezpečná.

Aby se zmírnily výše uvedené dopady, je nezbytné, aby zákon o ochraně ovzduší umožnil legitimní přístup orgánu ochrany ovzduší ke každému stacionárnímu zdroji, a to bez ohledu na to, zda se jedná o právnickou nebo fyzickou osobu, která daný zdroj provozuje.

⁵ HORÁK J., HOPAN F.: Může jedna vesnice vyprodukovat tolik dioxinů jako velká spalovna odpadů? *Topenářství instalace*, 6/2009, s. 36 - 38.

⁶ <https://www.czso.cz/sldb2011/redakce.nsf/i/home>, Sčítání lidí, domů a bytů z roku 2011, Český statistický úřad.

⁷ KOTÍK B., KAZMAROVÁ H.: Hodnocení zdravotních rizik ke znečištění ovzduší v ČR za období 2006-2009. *Ochrana ovzduší 2*, 2011, s. 18 - 26.

⁸ ŠRÁM, J. R.: Vliv znečištěného ovzduší na zdravotní stav populace. *Ochrana ovzduší 5*, 2012, s. 4 - 10.

⁹ Celková pozad'ová úroveň je úroveň, o níž se předpokládá, že se vyskytuje za nepřítomnosti místních zdrojů.

¹⁰ KOTÍK B., KAZMAROVÁ H.: Hodnocení zdravotních rizik ke znečištění ovzduší v ČR za období 2006-2009. *Ochrana ovzduší 2*, 2011, s. 18 - 26.

¹¹ HORÁK J., HOPAN F., KRPEC K., KUBESA P., KYSUČAN Z.: článek „Co nejvíce ovlivní Tvůj kour“, <http://vytapani.tzb-info.cz/zdroje-tepla/9475-co-nejvice-ovlivni-tvuj-kour>.

¹² Metoda SYMOS'97 (Systém modelování stacionárních zdrojů), Věstník Ministerstva životního prostředí, číslo 3, ročník 1998, Praha.

Důsledkem této změny právní úpravy bude bezesporu rovněž zvýšení povědomí obyvatel o vlastním podílu a vlivu na znečišťování ovzduší v obci, což je stav, který dosavadní znění zákona o ochraně ovzduší nenavozuje.

K bodům 4 a 6

Pokud dojde k fyzické kontrole spalovacích zdrojů i u fyzických osob, bude nezbytné stanovit sankce za neumožnění přístupu ke zdroji, jak je to uvedeno u právnických osob a fyzických osob podnikajících.

S ohledem na menší míru závažnosti, kdy samotné znemožnění přístupu ke zdroji ještě neznamená, že dotyčný porušuje jiným způsobem zákon o ochraně ovzduší, je navrženo stanovit sankci na nižší hranici, tj. do výše 20 tis. Kč. Orgán ochrany ovzduší při stanovení výše sankce za daný přestupek u fyzických osob nemůže stanovenou hranici překročit, a tudíž nedojde k neúměrné finanční zátěži jednotlivých osob.

3. Zhodnocení souladu navrhované právní úpravy s ústavním pořádkem České republiky

Navrhovaná právní úprava není v rozporu s Ústavou a s ústavním pořádkem České republiky.

Čl. 12 Listiny základních práv a svobod, vyhlášené ve Sbírce zákonů pod č. 2/1993 Sb. (dále jen „Listina“), stanoví, že obydlí je nedotknutelné, avšak zásahy do nedotknutelnosti obydlí mohou být zákonem dovoleny, je-li to v demokratické společnosti nezbytné pro ochranu života nebo zdraví osob, pro ochranu práv a svobod druhých anebo pro odvrácení závažného ohrožení veřejné bezpečnosti a pořádku. Vstup do obydlí za účelem ochrany ovzduší je považován za nezbytný jak z důvodu ochrany zdraví osob (Listina ve svém čl. 31 stanoví, že každý má právo na ochranu zdraví, přičemž není pochyb o tom, že na lidské zdraví má negativní vliv znečištěné ovzduší), tak z důvodu ochrany práv druhých, neboť každý má dle čl. 35 Listiny právo na příznivé životní prostředí, což je také cílem navrhované úpravy. Ochrana zdraví a ochrana životního prostředí jako takového jsou legitimními předpoklady, které Listina explicitně zakotvuje jako důvod pro prolomení práva na nedotknutelnost obydlí. Jedná se o vztah dvou ústavně chráněných zájmů, přičemž zkušenosti ukazují, že je nezbytné chránit příznivé životní prostředí, v daném případě tedy přísněji chránit ovzduší, a mít k tomu účinné kontrolní mechanismy, aby byla zaručena ochrana zdraví. Pro snižování emisí z ostatních zdrojů znečišťování jsou přijímána opatření, zejména přísnější emisní limity pro velké zdroje znečišťování ovzduší, navzdory tomu však stále dochází k překračování imisních limitů a je tedy nezbytné regulovat také lokální topeniště, což dosud podle platné právní úpravy účinně nelze. *Přímá kontrola stacionárního zdroje je způsobilá zamezit porušování povinností provozovatele stacionárního zdroje, které plynou z § 17 zákona o ochraně ovzduší, resp. zjistit a prokázat, že dochází k porušování zákona. K tomuto závěru vede i možnost provoz stacionárního zdroje zakázat, není-li přes uložená nápravná opatření zjednána náprava... Závěr o porušování zákona lze učinit na základě déletrvajícího pozorování, ale též na základě jediné přímé kontroly vlastního stacionárního zdroje. Je zřejmé, že taková forma kontroly je mnohem efektivnější z hlediska sledovaného cíle.*¹³

Omezení ústavně garantovaného práva na nedotknutelnost obydlí jsou v právním řádu České republiky zakotvena nejen v trestních, ale také dalších předpisech:

- zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, nedotknutelnost obydlí chrání (viz § 178 spolu s vymezením pojmu obydlí v § 133), aby na druhé straně zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů, v souladu s Listinou stanovil případy/okolnosti, kdy lze vykonat domovní prohlídku (§ 82 a násl.),
- obdobně je veřejný zájem chráněn např. v zákoně č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, kdy nedotknutelnost obydlí je prolomena v § 172 odst. 3: „Do obydlí může oprávněná úřední osoba vstoupit, jen pokud je to nezbytné pro ochranu života, zdraví nebo bezpečnosti osob. Pokud je obydlí užíváno také pro podnikání nebo provozování jiné hospodářské činnosti, může do něj oprávněná úřední osoba vstoupit též, je-li to nezbytné pro plnění úkolů veřejné správy podle tohoto zákona. Uživatel obydlí je v uvedených případech povinen oprávněné úřední osobě vstup do obydlí umožnit.“
- stejně tak zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, v § 88 odst. 1 umožňuje úředním osobám vstupovat do obydlí

¹³ GERLOCH, A.: Stanovisko k ústavně právním aspektům výkonu práva na příznivé životní prostředí a práva na ochranu zdraví ve vztahu k návrhu zákona o ochraně ovzduší ze dne 14. 10. 2011, s. 6 – 7.

fyzických osob z důvodu veřejného zájmu... Pokud hrozí šíření nákazy, zvýšený výskyt přenašečů infekčních onemocnění a škodlivých nebo epidemiologicky významných členovců, hlodavců a dalších živočichů a ke zjištění ohniska nákazy, k nařízení, provedení a kontrole protiepidemických opatření mohou v mimořádných případech hodných zvláštního zřetele vstupovat do obydlí fyzických osob. Fyzické osoby jsou povinny jim tento vstup umožnit a strpět či provést opatření nařízená podle tohoto zákona k zamezení vzniku a šíření infekčních onemocnění.¹⁴

4. Zhodnocení souladu navrhované právní úpravy s mezinárodními smlouvami, jimiž je Česká republika vázána, její slučitelnosti s akty práva Evropské unie

Navrhovaná právní úprava není v rozporu s mezinárodními smlouvami, jimiž je Česká republika vázána, ani s právem Evropské unie.

5. Předpokládaný hospodářský a finanční dosah navrhované právní úpravy

Návrh zákona nepředpokládá hospodářský ani finanční dosah.

Lze předpokládat zvýšení časové náročnosti provádění podrobnějších kontrol domácích topenišť pracovníky obecních úřadů obcí s rozšířenou působností, kteří v současné době provádějí jen vizuální kontroly tmavosti kouře a tímto rozšířením budou moci provést kontrolu na místě v domácnosti u zdroje znečišťování ovzduší. Současný zákon již umožňuje vstup do nemovitostí právnických a fyzických osob podnikajících, kde pracovník obecního úřadu obce s rozšířenou působností může provést kontrolu topeniště (nevyjmenovaného spalovacího zdroje znečišťování ovzduší) a jeho příslušenství, včetně používaných paliv. Tato kontrola probíhá v režimu zákona č. 552/1991 Sb., o státní kontrole, ve znění pozdějších předpisů [od 1. 1. 2014 zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád)] a zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší. Kontrola může být plánovaná, tj. předem ohlášená, nebo neohlášená, při níž je na místě zahájení kontroly provozovateli stacionárního zdroje oznámeno. Prakticky je následně provedena vizuální kontrola paliva a popela, který zejména nesmí obsahovat cizí příměsi, např. nespálené zbytky odpadů.

Obr. č. 1: Porovnání popela ze spalování přírodního dřeva a ze spalování dřeva s domovním odpadem

popel ze spalování přírodního dřeva

popel ze spalování dřeva s domovním odpadem

Zdroj : Swiss Federal Laboratories for Materials Testing and Research

¹⁴ PEJCHAL, A.: *Právní expertiza k pozměňovacímu návrhu k návrhu zákona o ochraně ovzduší ze dne 17. 10. 2011, zpracováno pro Ministerstvo životního prostředí*, s. 8.

Tato novela rozšíří možnosti kontroly těchto zdrojů na místě i u fyzických osob. Pokud pracovník obecního úřadu obce s rozšířenou působností provede vizuální kontrolu tmavosti kouře takového zdroje (a to ať již s ohledem na řešení konkrétní stížnosti, nebo na základě plánu kontrol daného úřadu), jak mu již umožňuje současný zákon o ochraně ovzduší, a bude mít pochybnosti o tom, zdali provozovatel tohoto zdroje plní povinnosti stanovené zákonem o ochraně ovzduší, provede současně i kontrolu na místě. Jelikož tato změna nepředpokládá žádné zvýšené nároky na technické vybavení nebo počet pracovníků, dopad na rozpočty obcí s rozšířenou působností se nepředpokládá.

Návrh zákona nepředpokládá sociální dopady.

Návrh zákona bude mít pozitivní dopad na životní prostředí. Lze předpokládat snížení množství spalování nekvalitních paliv a odpadů v domácích kotlích fyzických osob, a tím lze odůvodněně předpokládat, že dojde k výraznému zlepšení kvality ovzduší zejména v lokálním měřítku.

Návrh zákona nepředpokládá dopad na podnikatelské prostředí.

6. Zhodnocení dopadů navrhovaného řešení ve vztahu k ochraně soukromí a osobních údajů

Viz odůvodnění bodu 3.

7. Zhodnocení ve vztahu k zákazu diskriminace

Platná právní úprava ani navrhovaná úprava není v rozporu a nestanovuje odchylky ve vztahu k zákazu diskriminace. Rovněž nejsou v rozporu se zákonem č. 198/2009 Sb., o rovném zacházení a o právních prostředcích ochrany před diskriminací a o změně některých zákonů (antidiskriminační zákon).

8. Zhodnocení korupčních rizik

Tento návrh nevyvolá korupční rizika, neboť návrh zákona pouze rozšiřuje již stávající možnost kontroly stacionárních zdrojů o stacionární zdroje umístěné v rodinných domech, v bytech nebo ve stavbách pro rodinnou rekreaci, nejde-li o prostory užívané pro podnikatelskou činnost.

ZVLÁŠTNÍ ČÁST

K článku I

K bodům 1, 2, 3, 5, 7, 8 a 9

Těmito ustanoveními se umožňuje osobám pověřeným ministerstvem, obecním úřadem obce s rozšířenou působností a inspekci přístup ke stacionárnímu zdroji umístěnému v obydlí fyzických osob za účelem kontroly dodržování povinností podle tohoto zákona, zejména kontroly typu spalovaného paliva, tj. zda není spalováno palivo v rozporu s palivy určenými výrobcí spalovacích zařízení.

Přístup do objektu bude prováděn v souladu se zákonem č. 552/1991 Sb., o státní kontrole, ve znění pozdějších předpisů, resp. zákonem č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád).

K bodu 4

Toto ustanovení zakládá novou skutkovou podstatu přestupku spočívající v neumožnění přístupu osobám pověřeným ministerstvem, obecním úřadem obce s rozšířenou působností a inspekci ke stacionárnímu zdroji a jeho příslušenství, používaným palivům a surovinám a technologiím souvisejícím s provozem nebo zajištěním provozu stacionárního zdroje, za účelem kontroly dodržování povinností podle tohoto zákona fyzickou osobou jako provozovatelem stacionárního zdroje.

K bodu 6

Toto ustanovení stanoví horní hranici pokuty ve výši 20 tis. Kč, kterou lze za přestupek podle § 23 odst. 1 písm. f) uložit.

K článku II

Nabytí účinnosti zákona se navrhuje patnáctým dnem po jeho vyhlášení. Legisvakantní doba je úměrná rozsahu a významu změn, které návrh zákona oproti dosavadnímu stavu přináší, neboť se nezavádějí žádné nové postupy.

V Ostravě dne .....

Miroslav Novák
hejtman kraje

Zákon č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší

TEXT ČÁSTI ZÁKONA S VYZNAČENÍM NAVRHOVANÝCH ZMĚN - VÝŇATKY

§ 17

Povinnosti provozovatele stacionárního zdroje

(1) Provozovatel stacionárního zdroje je povinen

- a) uvádět do provozu a provozovat stacionární zdroj a činnosti nebo technologie související s provozem nebo zajištěním provozu stacionárního zdroje, které mají vliv na úroveň znečištění, v souladu s podmínkami pro provoz tohoto stacionárního zdroje stanovenými tímto zákonem, jeho prováděcími právními předpisy a výrobcem,
- b) dodržovat emisní limity, emisní stropy, technické podmínky provozu a přípustnou tmavost kouře podle § 4,
- c) spalovat ve stacionárním zdroji pouze paliva, která splňují požadavky na kvalitu paliv stanovené prováděcím právním předpisem a jsou určená výrobcem stacionárního zdroje nebo paliva uvedená v povolení provozu,
- d) předkládat příslušnému orgánu ochrany ovzduší na vyžádání informace o provozu stacionárního zdroje a jeho emisích, včetně údajů o vnášení skleníkových plynů do ovzduší,
- e) umožnit osobám pověřeným ministerstvem, obecním úřadem obce s rozšířenou působností a inspekci přístup ke stacionárnímu zdroji a jeho příslušenství, používaným palivům a surovinám a technologiím souvisejícím s provozem nebo zajištěním provozu stacionárního zdroje, za účelem kontroly dodržování povinností podle tohoto zákona,
- f) provést kompenzační opatření uložená krajským úřadem podle § 11 odst. 5,
- g) provozovat spalovací stacionární zdroj na pevná paliva o jmenovitém tepelném příkonu od 10 do 300 kW včetně, který slouží jako zdroj tepla pro teplovodní soustavu ústředního vytápění, v souladu s minimálními požadavky uvedenými v příloze č. 11 k tomuto zákonu,
- h) provádět jednou za dva kalendářní roky prostřednictvím osoby, která byla proškolená výrobcem spalovacího stacionárního zdroje a má od něj udělené oprávnění k jeho instalaci, provozu a údržbě (dále jen „odborně způsobilá osoba“), kontrolu technického stavu a provozu spalovacího stacionárního zdroje na pevná paliva o jmenovitém tepelném příkonu od 10 do 300 kW včetně, který slouží jako zdroj tepla pro teplovodní soustavu ústředního vytápění, a předkládat na vyžádání obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností doklad o provedení této kontroly vystavený odborně způsobilou osobou potvrzující, že stacionární zdroj je instalován, provozován a udržován v souladu s pokyny výrobce a tímto zákonem.

~~(2) Povinnost uvedená v odstavci 1 písm. e) se nevztahuje na provozovatele stacionárního zdroje umístěného v rodinném domě, v bytě nebo ve stavbě pro rodinnou rekreaci, nejde-li o prostory užívané pro podnikatelskou činnost.~~

~~(3)~~ **(2)** Provozovatel stacionárního zdroje uvedeného v příloze č. 2 k tomuto zákonu je, kromě povinností uvedených v odstavci 1, dále povinen

- a) provozovat stacionární zdroj pouze na základě a v souladu s povolením provozu,
- b) zjišťovat úroveň znečišťování podle § 6 odst. 1,
- c) vést provozní evidenci o stálých a proměnných údajích o stacionárním zdroji, popisujících tento zdroj a jeho provoz a o údajích o vstupech a výstupech z tohoto zdroje a každoročně ohlašovat údaje souhrnné provozní evidence prostřednictvím integrovaného systému ohlašovacích povinností podle jiného právního předpisu¹¹⁾;

provozní evidenci je povinen uchovávat po dobu alespoň 3 let v místě provozu stacionárního zdroje tak, aby byla k dispozici pro kontrolu,

d) odvádět znečišťující látky ze stacionárního zdroje do ovzduší komínem nebo výduchem, pokud v povolení provozu není uvedeno jinak; výška, ve které dochází ke znečišťování, musí být vypočtena tak, aby provozem tohoto zdroje nedošlo k překročení imisního limitu uvedeného v bodech 1 až 3 přílohy č. 1 k tomuto zákonu; to neplatí v případě, kdy se postupuje podle § 11 odst. 5,

e) bezodkladně odstraňovat v provozu stacionárního zdroje nebezpečné stavy ohrožující kvalitu ovzduší,

f) nejpozději do 24 hodin podat zprávu krajskému úřadu a inspekci o výskytu stavu ohrožujícího přípustnou úroveň znečištění,

g) v souladu s provozním řádem bezodkladně omezit provoz nebo odstavit stacionární zdroj v případě jeho odchylky od normálního provozu v důsledku technické závady, při které nemohou být dodrženy podmínky provozu a kterou není možno odstranit do 24 hodin od jejího vzniku; u spalovacích stacionárních zdrojů nesmí během 12 měsíců tato doba kumulativně překročit 120 hodin; povinnost odstavení neplatí pro stacionární zdroj, jehož odstavení by vedlo k vyšší úrovni znečištění, než kterou by způsobil jeho další provoz nebo pokud by v důsledku přerušení dodávek tepelné energie bylo ohroženo lidské zdraví; ustanovení jiných právních předpisů tímto nejsou dotčena¹⁴); provozovatel je povinen informovat krajský úřad a inspekci o této technické závadě nejpozději do 48 hodin od jejího vzniku,

h) předložit inspekci protokol o jednorázovém měření emisí podle § 6 odst. 4 nebo 5 do 90 dnů od data provedení tohoto měření,

i) průběžně zaznamenávat, vyhodnocovat a uchovávat výsledky jednorázového a kontinuálního měření emisí pro účely kontroly po dobu 5 let v rozsahu a formě stanovené prováděcím právním předpisem, pokud se jedná o stacionární zdroj uvedený v příloze č. 4 k tomuto zákonu,

j) zajistit a řádně provozovat technické prostředky pro kontinuální měření emisí, pokud se jedná o stacionární zdroj uvedený v příloze č. 4 k tomuto zákonu.

~~(4)~~ **(3)** Povinnosti stanovené ~~v odstavci 3~~ **v odstavci 2** se nevztahují na provozovatele chovu hospodářských zvířat, s výjimkou povinnosti uvedené ~~v odstavci 3~~ **v odstavci 2** písm. a).

~~(5)~~ **(4)** Ve spalovacím stacionárním zdroji o jmenovitém tepelném příkonu 300 kW a nižším je zakázáno spalovat hnědé uhlí energetické, lignit, uhelné kaly a proplásky.

~~(6)~~ **(5)** Provozovatel stacionárního zdroje, ve kterém je tepelně zpracován odpad, je kromě povinností uvedených ~~v odstavcích 1 a 3~~ **v odstavcích 1 a 2** dále povinen

a) v případě přebírání nebezpečného odpadu provést odběr reprezentativních vzorků odpadu, a to pokud možno před jeho vyložení, a tyto vzorky uchovávat po dobu nejméně 1 měsíce po spálení odpadu; tato povinnost se nevztahuje na infekční odpad ze zdravotnické a veterinární péče uzavřený v ochranných obalech,

b) zastavit bezodkladně, nejdéle za 4 hodiny, tepelné zpracování odpadu, pokud je z měření emisí zřejmé, že jsou překročeny specifické emisní limity do doby, než jsou odstraněny příčiny tohoto stavu; opětovné zahájení provozu po odstranění příčin je možné při splnění podmínek a postupem stanoveným v provozním řádu a

c) oznámit překročení specifických emisních limitů bezodkladně inspekci.

~~(7)~~ **(6)** Ministerstvo vyhláškou stanoví náležitosti provozní evidence a souhrnné provozní evidence.

Přestupky

(1) Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že

- a) v rozporu s § 16 odst. 4 spálí v otevřeném ohništi jiné materiály než suché rostlinné materiály neznečištěné chemickými látkami,
- b) jako provozovatel stacionárního zdroje neuvede do provozu nebo neprovozuje stacionární zdroj a činnosti nebo technologie související s provozem nebo zajištěním provozu stacionárního zdroje, které mají vliv na úroveň znečištění v souladu s podmínkami pro provoz tohoto stacionárního zdroje stanovenými tímto zákonem, jeho prováděcími právními předpisy a výrobcem podle § 17 odst. 1 písm. a),
- c) jako provozovatel stacionárního zdroje nedodrží přípustnou tmavost kouře podle § 17 odst. 1 písm. b),
- d) jako provozovatel stacionárního zdroje v rozporu s § 17 odst. 1 písm. c) spaluje ve stacionárním zdroji paliva neurčená výrobcem stacionárního zdroje,
- e) jako provozovatel stacionárního zdroje nepředloží příslušnému orgánu ochrany ovzduší na vyžádání informace podle § 17 odst. 1 písm. d),
- f) jako provozovatel stacionárního zdroje neumožní osobám pověřeným ministerstvem, obecním úřadem obce s rozšířenou působností a inspekci přístup ke stacionárnímu zdroji a jeho příslušenství, používaným palivům a surovinám a technologiím souvisejícím s provozem nebo zajištěním provozu stacionárního zdroje, za účelem kontroly dodržování povinností podle tohoto zákona,**
- f) **g) jako provozovatel stacionárního zdroje v rozporu s ~~§ 17 odst. 5~~ § 17 odst. 4** spaluje ve spalovacím stacionárním zdroji o jmenovitém tepelném příkonu 300 kW a nižším hnědé uhlí energetické, lignit, uhelné kaly nebo proplásky,
- g) **h) jako provozovatel stacionárního zdroje v rozporu s § 17 odst. 1 písm. g) provozuje stacionární zdroj nesplňující požadavky podle přílohy č. 11 k tomuto zákonu, nebo**
- h) **i) jako provozovatel stacionárního zdroje v rozporu s § 17 odst. 1 písm. h) neprovede jednou za dva kalendářní roky prostřednictvím odborně způsobilé osoby kontrolu technického stavu a provozu tohoto spalovacího stacionárního zdroje nebo nepředloží na vyžádání obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností potvrzení o provedení této kontroly.**

~~(2) Za přestupek lze uložit pokutu do~~

- ~~a) 50 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. a), b), c), d), f) nebo g)~~
- ~~b) 20 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. e) nebo h).~~

(2) Za přestupek lze uložit pokutu do

- a) 50 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. a), b), c), d), g) nebo h),**
- b) 20 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. e), f) nebo i).**

§ 25

Správní delikty právnických a podnikajících fyzických osob

(1) Právnická osoba nebo podnikající fyzická osoba se dopustí správního deliktu tím, že

- a) v rozporu s § 16 odst. 1 uvede na trh paliva nesplňující požadavky na kvalitu paliv stanovené prováděcím právním předpisem nebo neohlásí ministerstvu ve stanovené lhůtě údaje stanovené prováděcím právním

předpisem,

b) v rozporu s § 16 odst. 2 uvede na trh spalovací stacionární zdroj o jmenovitém tepelném příkonu 300 kW a nižším sloužící jako zdroj tepla pro teplovodní soustavu ústředního vytápění, který nesplňuje emisní požadavky stanovené v příloze č. 10 k tomuto zákonu, nebo neprokáže splnění této povinnosti certifikátem podle jiného právního předpisu,

c) v rozporu s § 16 odst. 3 poskytne k dispozici jiné osobě anebo doveze výrobek používaný při činnostech uvedených pod kódy 9.1. až 9.24. v příloze č. 2 k tomuto zákonu, který obsahuje více než 3 % hmotnostní těkavých organických látek, a nezajistí jeho označení způsobem stanoveným prováděcím právním předpisem,

d) v rozporu s § 16 odst. 4 spálí v otevřeném ohništi jiné materiály než suché rostlinné materiály neznečištěné chemickými látkami,

e) v rozporu s § 16 odst. 6 tepelně zpracuje odpad ve stacionárním zdroji, ve kterém tepelné zpracování odpadu není povoleno podle § 11 odst. 2 písm. d), nebo tepelně zpracuje odpad bez dohledu osoby autorizované podle § 32 odst. 1 písm. c),

f) jako provozovatel stacionárního zdroje neuvede do provozu nebo neprovozuje stacionární zdroj o jmenovitém tepelném příkonu větším než 300 kW nebo technologie související s provozem nebo zajištěním provozu stacionárního zdroje, které mají vliv na úroveň znečištění, v souladu s podmínkami pro provoz tohoto stacionárního zdroje stanovenými tímto zákonem nebo jeho prováděcími právními předpisy nebo výrobcem podle § 17 odst. 1 písm. a),

g) jako provozovatel stacionárního zdroje neuvede do provozu nebo neprovozuje stacionární zdroj o jmenovitém tepelném příkonu 300 kW a nižším nebo technologie související s provozem nebo zajištěním provozu stacionárního zdroje, které mají vliv na úroveň znečištění, v souladu s podmínkami pro provoz tohoto stacionárního zdroje stanovenými tímto zákonem nebo jeho prováděcími právními předpisy nebo výrobcem podle § 17 odst. 1 písm. a),

h) jako provozovatel stacionárního zdroje nedodrží emisní limity, emisní stropy nebo technické podmínky provozu podle § 17 odst. 1 písm. b),

i) jako provozovatel stacionárního zdroje v rozporu s § 17 odst. 1 písm. c) spaluje ve stacionárním zdroji o jmenovitém tepelném příkonu větším než 300 kW paliva, která nesplňují požadavky na kvalitu paliv stanovené prováděcím právním předpisem, paliva určená výrobcem stacionárního zdroje nebo paliva neuvedená v povolení provozu,

j) jako provozovatel stacionárního zdroje v rozporu s § 17 odst. 1 písm. c) spaluje ve stacionárním zdroji o jmenovitém tepelném příkonu 300 kW a nižším paliva, která nesplňují požadavky na kvalitu paliv stanovené prováděcím právním předpisem, nebo paliva určená výrobcem stacionárního zdroje,

k) jako provozovatel stacionárního zdroje neuvedeného v příloze č. 2 k tomuto zákonu nepředloží příslušnému orgánu ochrany ovzduší na vyžádání informace podle § 17 odst. 1 písm. d),

l) jako provozovatel stacionárního zdroje neumožní osobám pověřeným ministerstvem nebo obecním úřadem obce s rozšířenou působností nebo inspekci přístup ke stacionárnímu zdroji, používaným palivům, surovinám nebo technologii související s provozem nebo zajištěním provozu stacionárního zdroje, které mají vliv na úroveň znečištění, za účelem zjištění úrovně znečišťování podle § 17 odst. 1 písm. e),

m) jako provozovatel stacionárního zdroje neprovede ve stanovené lhůtě kompenzační opatření podle § 17 odst. 1 písm. f),

n) jako provozovatel stacionárního zdroje v rozporu s § 17 odst. 1 písm. g) provozuje spalovací stacionární zdroj nesplňující požadavky podle přílohy č. 11 k tomuto zákonu, nebo

o) jako provozovatel stacionárního zdroje v rozporu s § 17 odst. 1 písm. h) neprovede jednou za dva kalendářní roky prostřednictvím odborně způsobilé osoby kontrolu technického stavu a provozu tohoto spalovacího stacionárního zdroje nebo nepředloží na vyžádání obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností potvrzení o provedení této kontroly.

(2) Právnická osoba nebo podnikající fyzická osoba, která je provozovatelem stacionárního zdroje uvedeného v příloze č. 2 k tomuto zákonu, se kromě deliktů uvedených v odstavci 1 dopustí správního deliktu tím, že

a) v rozporu s ~~§ 17 odst. 3~~ **§ 17 odst. 2** písm. a) provozuje stacionární zdroj bez povolení provozu nebo v rozporu s ním,

b) v rozporu s ~~§ 17 odst. 3~~ **§ 17 odst. 2** písm. b) nezjistí úroveň znečišťování u znečišťujících látek, u kterých tak stanoví tento zákon, prováděcí právní předpis nebo povolení provozu,

c) nevede nebo neuchovává po stanovenou dobu provozní evidenci nebo neohlásí údaje souhrnné provozní evidencie podle ~~§ 17 odst. 3~~ **§ 17 odst. 2** písm. c),

d) neodvádí znečišťující látky ze stacionárního zdroje do ovzduší podle ~~§ 17 odst. 3~~ **§ 17 odst. 2** písm. d),

e) bezodkladně neodstraňuje v provozu stacionárního zdroje nebezpečné stavy ohrožující kvalitu ovzduší podle ~~§ 17 odst. 3~~ **§ 17 odst. 2** písm. e),

f) nepředloží příslušnému orgánu ochrany ovzduší na vyžádání informace podle § 17 odst. 1 písm. d),

g) nepodá do 24 hodin zprávu inspekci a krajskému úřadu o výskytu stavu ohrožujícího přípustnou úroveň znečištění podle ~~§ 17 odst. 3~~ **§ 17 odst. 2** písm. f),

h) neomezí provoz nebo neodstaví bezodkladně stacionární zdroj v případě jeho odchylky od normálního provozu zdroje v důsledku technické závady podle ~~§ 17 odst. 3~~ **§ 17 odst. 2** písm. g),

i) nepředloží inspekci protokol o jednorázovém měření emisí do 90 dnů ode dne jeho provedení podle ~~§ 17 odst. 3~~ **§ 17 odst. 2** písm. h),

j) průběžně nezaznamenává, nevyhodnocuje nebo neuchovává po stanovenou dobu výsledky jednorázového nebo kontinuálního měření emisí v rozsahu a formě stanovené prováděcím právním předpisem podle ~~§ 17 odst. 3~~ **§ 17 odst. 2** písm. i),

k) nezajistí nebo řádně neprovozuje technické prostředky pro kontinuální měření emisí podle ~~§ 17 odst. 3~~ **§ 17 odst. 2** písm. j), nebo

l) nepodá poplatkové přiznání prostřednictvím integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí ve stanovené lhůtě podle § 15 odst. 8.

(3) Právnická osoba nebo podnikající fyzická osoba, která je provozovatelem stacionárního zdroje, v němž je tepelně zpracováván odpad, se kromě deliktů uvedených v odstavcích 1 a 2 dopustí správního deliktu tím, že

a) neprovede odběr vzorků přebíraného nebezpečného odpadu podle ~~§ 17 odst. 6~~ **§ 17 odst. 5** písm. a) nebo odebrané vzorky neuchová po stanovenou dobu,

b) nezastaví bezodkladně tepelné zpracování odpadu při překročení specifických emisních limitů nebo opětovně zahájí provoz před uplynutím lhůty podle ~~§ 17 odst. 6~~ **§ 17 odst. 5** písm. b), nebo

c) neoznámí překročení specifických emisních limitů bezodkladně inspekci podle ~~§ 17 odst. 6~~ **§ 17 odst. 5** písm. c).

(4) Právnická osoba nebo podnikající fyzická osoba se dopustí správního deliktu tím, že

- a) v rozporu s ~~§ 17 odst. 5~~ **§ 17 odst. 4** spaluje ve spalovacím stacionárním zdroji o jmenovitém tepelném příkonu 300 kW a nižším hnědé uhlí energetické, lignit, uhelné kaly nebo proplásky,
- b) provádí činnost, pro kterou je vyžadována autorizace podle § 32 odst. 1, bez platné autorizace,
- c) jako pověřená osoba podle § 35 odst. 1 nepředá informace podle § 35 odst. 3, nebo
- d) jako provozovatel spalovacího stacionárního zdroje o jmenovitém elektrickém výkonu 300 MW a vyšším, pro který bylo vydáno první povolení provozu v období od 25. června 2009 do nabytí účinnosti tohoto zákona, nesplní povinnost podle § 41 odst. 10.

(5) Autorizovaná osoba podle § 32 se dopustí správního deliktu tím, že

- a) provádí autorizovanou činnost v rozporu s § 34 odst. 1, nebo
- b) provádí autorizovanou činnost v rozporu s § 34 odst. 2 nebo § 34 odst. 3.

(6) Právnická osoba nebo podnikající fyzická osoba se dopustí správního deliktu tím, že

- a) v rozporu s § 18 odst. 1 doveze nebo poskytne k dispozici jiné osobě barvu, lak nebo výrobek pro opravy nátěru silničních vozidel uvedené v prováděcím právním předpisu a nezajistí, aby obsah organických sloučenin nebo směsi organických sloučenin, nepřesahoval limitní hodnoty pro obsah těchto látek ve výrobku stanovené prováděcím právním předpisem,
- b) nevede evidenci o množství nebo druhu prodaných výrobků nebo o osobách, kterým byl tento výrobek prodán, nebo neuchovává tuto evidenci po stanovenou dobu podle § 18 odst. 2,
- c) v rozporu s § 18 odst. 3 doveze nebo poskytne k dispozici jiné osobě barvu, lak nebo výrobek pro opravy nátěru silničních vozidel uvedené v prováděcím právním předpisu a nezajistí označení tohoto výrobku způsobem stanoveným v prováděcím právním předpisu,
- d) jako dodavatel pohonných hmot v rozporu s § 19 odst. 5 nevede odděleně evidenci o množství přijatého a vyrobeného benzínu, motorové nafty a jednotlivých druhů biopaliv a směsných paliv a evidenci vyskladněných jednotlivých pohonných hmot,
- e) jako dodavatel pohonných hmot v rozporu s § 19 odst. 8 dováží pohonné hmoty a uvádí je do volného daňového oběhu pro dopravní účely na daňovém území České republiky nebo dodává na daňové území České republiky pro dopravní účely pohonné hmoty uvedené do volného daňového oběhu v jiném členském státě Evropské unie a nesdělí včas celnímu úřadu místně příslušnému podle místa přijetí pohonných hmot místo, datum a čas přijetí a stočení pohonných hmot,
- f) jako dodavatel pohonných hmot v rozporu s § 19 odst. 11 nevede v dokladu vydaném podle zákona o spotřebních daních druh a obsah biopaliva v pohonné hmotě s přesností na jedno desetinné místo,
- g) jako dodavatel pohonných hmot nedosáhne požadovaného snížení emisí podle § 20 odst. 1,
- h) jako dodavatel pohonných hmot nepodá zprávu o emisích podle § 20 odst. 3 nebo nepřiloží k této zprávě protokol o jejím ověření ani v náhradním termínu podle § 20 odst. 4, nebo
- i) jako výrobce, dovozce nebo prodejce biopaliva nebo kapalných nebo plyných produktů k výrobě biopaliv nebo jako prodejce nebo dovozce biomasy vydá prohlášení nebo dílčí prohlášení v rozporu s § 21 odst. 7 nebo 11 nebo jako pěstitel biomasy vydá samostatné prohlášení v rozporu s § 21 odst. 9.

(7) Za správní delikt právnické osoby nebo podnikající fyzické osoby se uloží pokuta do

- a) 10 000 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 1 písm. a), b), e), f), h), i) nebo m), podle odstavce 2 písm. a), e) nebo h), podle odstavce 3 písm. b) nebo podle odstavce 6 písm. g),
- b) 2 000 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 1 písm. l), podle odstavce 2 písm. b) nebo d), podle odstavce 4 písm. b), podle odstavce 5 písm. a) nebo podle odstavce 6 písm. a) a i),
- c) 500 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 1 písm. c), odstavce 2 písm. c), f), g), i), j), k) nebo l), podle odstavce 3 písm. a) nebo c), podle odstavce 4 písm. c) nebo d), podle odstavce 5 písm. b) nebo podle odstavce 6 písm. b), c), d), e) nebo f),
- d) 50 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 1 písm. d), g), j), n) a o), podle odstavce 4 písm. a) nebo podle odstavce 6 písm. h),
- e) 20 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 1 písm. k).